

Cílem této bakalářské práce je analýza žánru metafyzického detektivního příběhu v konfrontaci s klasickým detektivním příběhem. Základní motivy a prvky žánru jsou ilustrovány konkrétními příklady z děl Newyorská trilogie Paula Austera a Dražba série 49 Thomase Pynchona. Obě tato díla užívají konvenčních prvků klasického detektivního příběhu, avšak tyto prvky určitým způsobem modifikují tak, že dochází k narušení navyklého způsobu čtení detektivního příběhu.

Zatímco klasický detektivní příběh klade důraz na racionalitu a nabízí vždy jedno logické vyústění, ke kterému děj směřuje; metafyzický detektivní příběh popírá existenci jediného řešení a logocentrismu jako takového. Nejednoznačnost závěru vrací čtenáře zpátky k dílu samotnému, přičemž klade otázky o roli autora, čtenáře, jazyka a textu samotného. Porovnání klasického detektivního příběhu (žánru zabývajícím se epistemologickými otázkami) a metafyzického detektivního příběhu (směřujícího spíše k otázkám ontologickým) může posloužit i jako ukázka rozdílu mezi modernistickým a postmodernistickým způsobem chápání reality. Ústřední postavy románů Paula Austera a Thomase Pynchona se snaží v řešení 'případu' postupovat jako detektivové z klasických detektivních příběhů. Jejich pátrání však selhává právě z důvodu jejich víry v logocentrismus.

První kapitola této práce je věnovaná klasickému detektivnímu žánru a jeho základním narativním postupům a konvencím. Druhá kapitola uvádí žánr metafyzického detektivního příběhu a jeho vývoj a různé pohledy kritiků na tuto problematiku. Poslední kapitola popisuje základní motivy a postupy typické pro žánr metafyzického detektivního příběhu na příkladech z děl Newyorská trilogie a Dražba série 49.